

Lúky pod Poľanou

14. 04. 2018

Príroda sa prebúdzá, najprv spod posledného snehu vykúkajú snežienky a potom sa to všetko zaskvie v plnej kráse. Vybrali sme sa teda za krásami do CHKO Poľana navštíviť tento rozmanitý kraj a zdolať vrchol Poľany (1458 m n. m.). Z Oslian odchádza plne obsadený autobus. Cestou sledujeme prírodu. Zeleň badať nielen na lúkach, ale aj stromy ponúkajú svoju krásu v podobe prvých pukov, či kvietkov na svojich konároch. Prichádzame do Hriňovej časti Bystré - Vrátka. Všetci spoločne pokračujeme po zelenej značke. Jarná krajina, to nie je len v lúkach, cez ktoré sme kráčali, ale aj v poliach a horách. V ovzduší cítiť jar, slnečné lúče sa pomaly prebúdzajú a v povetrí počuť spev vtákov a bzukot hmyzu. Kde tu počuť zurčanie potôčikov, ktoré si razia cestu a spájajú sa do väčších celkov, aby mohli svoju nespútanú silu ukázať vo vodopáde. Stromy nie sú celkom pokryté listami, i tak cez ne vidno v diaľke prvé skaly a počuť hukot vody. Pred nami sa ukáže vodopád Bystré v plnej kráse. Vystupujeme drevenými schodmi až k nemu a obdivujeme silu padajúcej vody. Popri skalách prejdeme železnými schodíkmi a vystúpime nahor, odkiaľ vidno celý vodopád. Musíme tu pobudnúť, lebo toto krásne divadlo si treba vychutnať. Zhadzujeme batohy, občerstvíme sa a po malej prestávke pokračujeme ďalej. Cez lesík prejdeme na lúky pod Poľanou - horné lazy Pivnička a miernym stúpaním sa dostávame k horskému hotelu Poľana. V tráve vidno fialky, záružlie močiarne, podbeľ, chránené kríky ostrovoňajúceho lykovca jedovatého, na niektorých miestach šafran. Pri hoteli sa nachádza dôležitá križovatka turistických chodníkov, ktoré sa rozchádzajú na všetky strany. Krátka zastávka, pohľad na informačné tabule a pokračujeme hore. Za 15 min. sme v Sedle Priehybina a odtiaľ za necelú hodinku na Poľane. Chodník vedie popod Prednú Poľanu peknou krajinkou, striedavo lúkami a lesom. Za Sedlom Priehybina sa začína strmšie stúpanie až k samému vrcholu. Zo sedla sa išlo celkom obstojne, i keď sme miestami kráčali mokrým terénom. Prekvapenie nasledovalo po pár metroch ďalej, kde sa objavil súvislý úsek mokrého a veľmi hlbokého snehu. Ponárali sme sa po kolená, brodili sa. Všetko to bolo korunované nádhernou okolitou prírodou - zeleň ihličnanov, modrá obloha s bielymi mrakmi a biely sneh. Na vrchol prichádzame na poludnie. Táto časť horského masívu Poľany je bez výhľadov, iba občasné pohľady na ceste na chvíľu dovoľovali cez les uvidieť zasnežené Nízke Tatry. Preto sa časť turistov rozhodla, že pôjdu na Katrušku, kde by sme mali mať kruhový výhľad na okolité kopce a prírodu. V polovici trasy to vzdávame, lebo hlboký a mokrý sneh, ktorého tam bolo neúrekom sťažovalo dostať sa na vyhliadku. Vraciame sa teda nazad. Krása jarnej prírody plnej nekonečného snehu bola neopakovateľná. K horskému hotelu prichádzame so zdržaním až o pol druhej. Krátky oddych, čas pokročil a do Skliarova, kde máme pristavený autobus, je to ešte vyše hodiny. Cesta lesom bola už bez snehu, ale za to na niektorých miestach blatistá. Prechádzame cez Vrch Detvu, popod pekný skalný útvar Melichovej skaly. Krajina sa mení, ubúda ostrých skál a ihličnaté lesy sa menia na zmiešané. Krásna krajina akoby nemala konca-kraja. Vidíme šíre lúky s pasienkami, kraj spestrujú osamelo stojace stromy, v diaľke učupené domčeky, lány obrobených poličok v kopcoch. Občasné prestávky a debaty nás utvrdzujú v tom, že ani architekti by nedokázali vytvoriť takú krásu ako vidíme okolo seba. Do cieľa nášho putovania máme niečo vyše kilometra. Pridáme do kroku a sme v Skliarove, kde sa zvitáme s ostatnými turistami. Počkáme sa všetci, lebo sme boli roztrúsení po menších skupinkách. Potom nástup do autobusu a ide sa domov. Cestou debatujeme o všetkom, čo sme zažili. I dnes vydarená túra, spoznali a videli sme krásnu krajinu pod Poľanou. I keď to bol namáhavý výstup sťažený brodením mokrým snehom, bolo čo obdivovať. A čo bolo najdôležitejšie - bol krásny slnečný deň a všetkým nám bolo dobre.

